

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

1.1.1. Opis dejanskega stanja

Iz podatkov Inšpektorata RS za okolje in prostor je razvidno, da količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki se kopičijo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, izvajalci obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavci pokopališč, ki lahko sami oddajajo odpadne nagrobne sveče zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč, presegajo njihove zmožnosti predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali začasnega skladiščenja, predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in onesnaženje okolja ter onemogočajo doseganje okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

Po podatkih, ki jih je 49 izvajalcev javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov do 30. 9. 2018 sporočilo Inšpektoratu RS za okolje in prostor, so količine zbrane komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč v Republiki Sloveniji do tega datuma prikazane v tabeli 1.

Tabela 1: do 30.9.2018 zbrane količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč (po vrstah)

• mešana embalaža (15 01 06)	61.681 t;
• steklena embalaža (15 01 07)	20.978 t;
• papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke (15 01 01)	9.785 t;
• lesena embalaža (15 01 03)	492 t;
• odpadne nagrobne sveče (15 01 06)	1305 t.

Podatki o količinah komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki so bile na dan 30. 9. 2018 na lokacijah izvajalcev javnih služb v Republiki Sloveniji, ker jih družbe za ravnanje z odpadki in zbiralci odpadnih nagrobnih sveč niso prevzeli, so prikazani v tabeli 2.

Tabela 2: količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki so bile na dan 30.9.2018 na lokacijah izvajalcev javne službe (po vrstah)

- mešana embalaža (15 01 06) 9.060 t;
- steklena embalaža (15 01 07) 2.109 t;
- papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke(15 01 01) 387 t;
- lesena embalaža (15 01 03) 16 t;
- odpadne nagrobne sveče (15 01 06) 952 t.

Delež komunalne odpadne embalaže, ki ni bila prevzeta, sega od 3,9% za papirno in kartonsko embalažo (15 01 01), preko 14,6% za mešano komunalno odpadno embalažo (15 01 06), pa do 72% za odpadne nagrobne sveče.

V tabeli 3 so prikazani podatki o izvajalcih javnih služb, pri katerih se nahaja največ mešane komunalne odpadne embalaže (15 01 06), ki ni bila prevzeta.

Tabela 3

- Snaga d.o.o. 2029 t (14,9% letos zbranih količin);
- Publikus d.o.o. 1502 t (32,7% letos zbranih količin);
- Komunala Slovenj Gradec d.o.o. 680 t (87,9% letos zbranih količin).

V tabeli 4 so prikazani podatki o izvajalcih javne službe, pri katerih se nahaja največ odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete.

Tabela 4

- SIMBIO d.o.o. 224 t (182% letos zbranih količin);
- Snaga d.o.o. 127 t (164% letos zbranih količin);
- Komunala Slovenska Bistrica d.o.o. 87 t (263 % letos zbranih količin).

Glede na podatke o količini nagrobnih sveč, ki so bile dane na trg v Republiki Sloveniji, je razvidno, da se pri nekaterih izvajalcih javne službe nahajajo odpadne nagrobne sveče, ki bi morale biti prevzete že v preteklih letih.

1.1.2. Opis veljavne pravne ureditve

Zakon o varstvu okolja okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) v sedmem odstavku 20. člena ureja razširjeno odgovornost proizvajalca. Ta določa, da Vlada RS s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke, velja razširjena odgovornost proizvajalca. Ta prej navedenim osebam nalaga, da same (posamično) ali s skupnim izpolnjevanjem obveznosti delno ali v celoti zagotovijo takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po njihovi uporabi, da se spodbujajo ponovna uporaba izdelkov n preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave.

Na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je vlada sprejela ustrezne predpise, s katerimi je določila obveznost razširjene odgovornosti proizvajalca za določene skupine proizvodov oz. odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov. Tako je v Republiki Sloveniji razširjena odgovornost proizvajalcev uveljavljena za osem skupin izdelkov, in sicer za vozila, uvrščena v kategoriji M1 in N1, ter trikolesna motorna vozila, za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje, embalažo, nagrobne sveče, gume, zdravila in fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi.

Določitev, da se razširjena odgovornost proizvajalca določi za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje ter motorna vozila kategorije M1 in N1 izhaja iz ustreznih direktiv EU. Ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži, ki pa še ne vsebuje zahtev za uvedbo razširjene odgovornosti proizvajalcev embalaže, nedavno uveljavljena Direktiva(EU) 2018(851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive o odpadkih (UL L, št. 150, 14. 6. 2018, str. 109) pa vsebuje takšno zahtevo tudi za embalažo in odpadke, ki iz nje nastanejo.

V 14. recitalu k omenjeni direktivi je navedeno, da sistem razširjene odgovornosti proizvajalca pomeni sklop ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, s katerimi od proizvajalcev proizvodov zahtevajo, da nosijo finančno ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanja v fazi odpadkov v življenjskem ciklu proizvoda, vključno z ločenim zbiranjem, sortiranjem in postopki obdelave. Ta obveznost lahko zajema tudi

organizacijsko odgovornost in odgovornost prispevati k preprečevanju odpadkov ter k ponovni uporabljivosti proizvodov in njihovi reciklabilnosti. Proizvajalci proizvodov lahko obveznosti iz sistema razširjene odgovornosti proizvajalca izpolnjujejo posamično ali skupinsko.

1.1.2.1. Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja s komunalno odpadno embalažo

V večini držav članic EU je ravnanje z embalažo in odpadno embalažo urejeno na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca, vendar pa sta sistem ravnanja z odpadno embalažo in obseg obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci embalaže, različna od države do države.

Na področju embalaže je razširjena odgovornost proizvajalca v Republiki Sloveniji na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 urejena z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18; v nadaljnjem besedilu: Uredba o embalaži). Ta poleg zahtev, povezanih s tehničnimi lastnostmi tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja, ureja tudi pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže, vključno s plačevanjem s tem v zvezi predpisanih stroškov, za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje, vključno z ravnanjem z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki (v nadaljevanju: komunalna odpadna embalaža). Komunalni odpadki so opredeljeni v 5.3. točki 3. člena ZVO-1. Osebe, na katere se nanaša razširjena odgovornost proizvajalca glede tehničnih lastnosti embalaže so proizvajalci embalažnih materialov, proizvajalci embalaže in njeni pridobitelji. Osebe, na katere se nanaša razširjena odgovornost proizvajalca glede plačevanja stroškov ravnanja z odpadno embalažo pa so embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji embalaže, namenjene za polnjenje na prodajnem mestu, v določenih primerih pa tudi trgovci (v nadaljnjem besedilu: proizvajalci).

Obveznost prevzemanja komunalne odpadne embalaže od končnih uporabnikov embalaže in distributerjev (izvirnih povzročiteljev odpadne embalaže) je razdeljena med izvajalce obvezne občinske javne gospodarske službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov (ki prevzemajo večinoma komunalno odpadno embalažo) in družbe za ravnanje z odpadno embalažo (ki prevzemajo večinoma nekomunalno

odpadno embalažo). Izvajalci javne službe morajo vso zbrano komunalno odpadno embalažo redno oddajati tem družbam, družbe pa jo morajo od njih redno prevzemati in zagotoviti zanjo predpisano ravnanje.

Izvirni povzročitelji odpadne embalaže plačujejo le stroške zbiranja odpadne embalaže od kraja nastanka do zbirnega centra izvajalca javne službe ali družbe za ravnanje z odpadno embalažo. Proizvajalci pa morajo plačati vse druge predpisane stroške: stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, distributerjev ali končnih uporabnikov embalaže in stroške ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja prevzete odpadne embalaže. V Uredbi o embalaži so kot proizvajalci, ki plačujejo stroške ravnanja z odpadno embalažo, določene osebe (embalerji, pridobitelji embalaranega blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže, namenjene za polnjenje na prodajnem mestu), ki dajo letno prvič v promet na območju Republike Slovenije več kot 15t embalaže ali pa dajejo v promet, ne glede na količino, embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, embalažo, v katero je embalirano nevarno blago, in, od letošnjega leta dalje, plastične nosilne vrečke.

Proizvajalci, ki morajo plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, lahko to obveznost izpolnijo na dva načina: ali se vključijo v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo ene od družb za ravnanje z odpadno embalažo (za kar ji plačujejo embalažnino) ali pa pod pogoji, kot jih določa uredba, vzpostavijo individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Višino embalažnine določa družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki z vsakim posameznim proizvajalcem, ki se želi vključiti v njen skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, o tem sklene pogodbo. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo delujejo kot gospodarske družbe, višina embalažnine pa vpliva na odločitev posameznega proizvajalca, s katero družbo bo podpisal pogodbo. Glede na obveznost proizvajalca, da plačuje vse stroške ravnanja z odpadno embalažo, bi morala biti embalažnina določena tako visoko, da bi tudi dejansko pokrila vse stroške ravnanja s komunalno odpadno embalažo.

Gospodarska družba, ki želi izvajati skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, mora v skladu s 40. členom Uredbe o embalaži pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. V Republiki Sloveniji deluje šest družb. Uredba o embalaži določa, da v primeru, če ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja več družb, mora vsaka družba od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem komunalne odpadne embalaže v deležu, ki je enak deležu embalaže, ločeno po embalažnih

materialih, ki so jo proizvajalci, ki so se v konkretno družbo vključili, dali na trg v Republiki Sloveniji v prvem četrtletju tekočega koledarskega leta, glede na celotno količino embalaže, ločeno po embalažnih materialih, ki so jo dali v istem obdobju na trg vsi proizvajalci, vključeni v katero koli družbo. Uredba tudi določa, da mora izvajalec javne službe v enakem deležu vsaki od družb zagotoviti prevzem te odpadne embalaže.

Deleže prevzemanja komunalne odpadne embalaže skladno s petim odstavkom 19. člena Uredbe o embalaži za tekoče koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji, ki je opisana v prilogi 2B uredbe. Po tej metodologiji se za določitev deležev uporabljajo podatki o količini embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ki so jih zavezanci za plačilo okoljske dajatve zaradi obremenjevanja okolja z odpadno embalažo (to je proizvajalci, ki so dali na trg več kot 15 t embalaže, ter tisti, ki so dali na trg embalažo iz PVC in plastične nosilne vrečke) posredovali Finančni upravi RS.

Uredba o embalaži v 19., 26. in v 39. do 45. členu ureja skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, pri čemer v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za **vso odpadno embalažo**, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v RS, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje, v okviru vzpostavljenih individualnih sistemov.

1.1.2.2. Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami

Na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami je razširjena odgovornost proizvajalca podrobneje urejena v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08; v nadaljnjem besedilu: Uredba o nagrobnih svečah). Ta uredba sicer ne ureja tehničnih lastnosti tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja in posledično ne določa tovrstnih obveznosti proizvajalcev nagrobnih sveč, ureja pa pravila ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami in plačilo s tem povezanih stroškov, zato da se zagotovi njihovo ločeno zbiranje od drugih komunalnih odpadkov, recikliranje in drugi načini predelave.

Uredba o nagrobnih svečah določa obveznosti upravljavcev pokopališč in izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, ki jih imajo glede zbiranja odpadnih nagrobnih sveč.

V 11. do 20. členu Uredbe o nagrobnih svečah je za nagrobne sveče urejena razširjena odgovornost proizvajalcev. Proizvajalec, pridobitelj in uvoznik nagrobnih sveč morajo za nagrobne sveče, ki jih dajejo v promet na območju Republike Slovenije, na svoje stroške zagotoviti zbiranje odpadnih nagrobnih sveč od izvajalcev javne službe in upravljavcev pokopališč in za zbrane odpadne nagrobne sveče na svoje stroške zagotoviti predelavo. Proizvajalec, pridobitelj ali uvoznik nagrobnih sveč, ki namerava svoje obveznosti izpolnjevati individualno, mora izdelati načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami. V tem načrtu mora tudi navesti osebe, ki bodo zanj zbirale odpadne nagrobne sveče (zbiralec). Če ministrstvo z odločbo ugotovi skladnost načrta s predpisanimi zahtevami in izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, proizvajalca, pridobitelja ali uvoznika vpiše v posebno evidenco in o tem izda potrdilo.

Več proizvajalcev, pridobiteljev ali uvoznikov lahko zaradi izpolnjevanja obveznosti, določenih v tej uredbi, pripravi skupni načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami in pristopi k njegovemu izvajanju, ki ima podobne vsebine, kot zgoraj opisani (individualni) načrt. Navedene osebe določijo tudi nosilca skupnega načrta, ki njihovem imenu vloži na ministrstvo vlogo za potrditev skupnega načrta. Tudi v tem primeru ministrstvo vpiše osebe, ki bodo pristopile k skupnemu načrtu v posebno evidenco, če z odločbo potrdi skladnost načrta in ugotovi izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, ter o tem izda tem osebam potrdilo. Nosilca skupnega načrta je do določene mere mogoče primerjati z družbo, ki zagotavlja skupinsko ravnanje z odpadno embalažo za proizvajalce embalaže, opisano zgoraj.

Uredba o nagrobnih svečah določa, da lahko odpadne nagrobne sveče od upravljavca pokopališča ali izvajalca obvezne občinske gospodarske službe ravnanja z določenimi vrstami komunalnih odpadkov prevzema le zbiralec, ta pa je dolžan tudi zagotoviti, da predelavo odpadnih nagrobnih sveč izvajajo le osebe, ki imajo ustrezno okoljevarstveno dovoljenje.

Uredba o nagrobnih svečah v tretjem in četrtem odstavku 19. člena ureja tudi primere, ko prevzema odpadne nagrobne sveče od posameznega izvajalca javne službe več zbiralcev. V tem primeru ministrstvo na svoji spletni strani objavi deleže prevzemanja

odpadnih nagrobnih sveč za posameznega zbiralec in druge informacije v zvezi s prevzemanjem odpadnih nagrobnih sveč. Pri določitvi deležev pa mora ministrstvo upoštevati, da je količina odpadnih nagrobnih sveč, katere prevzem mora zagotoviti posamezen zbiralec v določenem obdobju od izvajalca javne službe, enaka zmnožku količine odpadnih nagrobnih sveč, ki jo v tem obdobju zbere izvajalec javne službe, in deleža nagrobnih sveč, ki so jih dali proizvajalci, pridobitelji in uvozniki, za katere prevzema zbiralec odpadne nagrobne sveče, v preteklem letu v promet.

Zgoraj opisana ureditev se je izkazala za pomanjkljivo, saj ne ureja obveznosti nosilca skupnega načrta, če je teh več, oz. pomanjkljivo ureja obveznosti zbiralcev, kadar jih je več. Zaradi tega bo ministrstvo predlagalo spremembo veljavne ureditve.

1.3. Razlogi za sprejem predloga zakona

1.3.1. Tveganje za zdravje ljudi in okolje

Občutno povečanje količin komunalne odpadne embalaže, ki pri izvajalcih javne službe ostajajo predhodno skladiščene ali skladiščene dalj časa, je resen higienski (zdravstveni) in okoljski problem, saj je komunalna odpadna embalaža onesnažena z ostanki hrane in pijač. Na prostem prihaja do pospešenega razkrajanja teh ostankov, kar botruje pogosto nevzdržnem smradu. Obenem pa ostanki hrane pritegujejo glodavce in žuželke in predstavljajo idealne pogoje za njihovo hitro razmnoževanje. Zaradi prevelikih količin skladiščene komunalne odpadne embalaže je ponekod že prišlo do takšnega razmnoževanja glodavcev in žuželk, da so te začele vdirati v bližnje stanovanjske hiše. Vse manj obvladljivo razmnoževanje glodavcev in žuželk pa predstavlja povečano nevarnost širjenja nalezljivih bolezni.

Velike količine skladiščene komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč povečujejo tudi požarno ogroženost, kar se je pred časom pokazalo pri požarih odpadkov v različnih krajih Slovenije.

Zgoraj opisana tveganja se bodo ob nadaljnjem neustreznem prevzemanju komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč zaostрила, saj so skladiščne kapacitete nekaterih izvajalcev javne službe že presežene. Takšen scenarij lahko vodi do dodatnih okoljevarstvenih težav. Izvajalci javne službe bodo prisiljeni skladiščiti odpadke zunaj urejenih skladiščnih prostorov na neutrjenih in za vodo prepustnih

površinah, kar lahko, poleg že navedenih težav, povzroči tudi ogrožanje podtalnice z izpiranjem snovi iz komunalne odpadne embalaže ali pa bodo prenehali s pobiranjem komunalne odpadne embalaže pri izvirnih povzročiteljih, ta pa se bo začela nabirati po mestih pred hišami in bloki (Neapeljski sindrom). To bi pomenilo alarmantno znižanje higiensko zdravstvenih razmer v naseljih.

Predelovalci teh odpadkov, zlasti tisti, ki izvajajo postopke sortiranja odpadne embalaže po posameznih materialih (glede na zahteve podjetij, ki izvajajo recikliranje ali druge postopke predelave), in edini predelovalec odpadnih nagrobnih sveč v Sloveniji, se po drugi strani soočajo s težavami glede premajhnih količin vhodnih odpadkov, zato je oteženo njihovo poslovanje (izgube, presežni delavci).

1.3.2. Tveganje za doseganje okoljskih ciljev

Z vidika doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki, določenih v Uredbi o embalaži in v Uredbi o odpadkih, predstavlja težavo dejstvo, da predolgo skladiščenje komunalne odpadne embalaže na prostem povzroča zaradi vpliva UV žarkov, ozona in padavinske vode degradacijo polimerov, ki sestavljajo velik del komunalne odpadne embalaže. S tem pa se izgublja njena uporabna in prodajna vrednosti, saj odpadnih embalažnih materialov (različne vrste plastike, sestavljeni materiali - kompoziti) ni več mogoče reciklirati v produkte z visoko dodano vrednostjo, ampak jih je največkrat mogoče le še termično obdelati. Zaradi predolgega skladiščenja komunalne odpadne embalaže tudi ni mogoče izvajati predpisane hierarhije ravnanja z odpadki, v skladu s katero ima recikliranje odpadkov prednost pred drugo obdelavo, npr. termično obdelavo. V Republiki Sloveniji ni zadostnih kapacitet za termično obdelavo odpadkov, zato je treba odpadke, ki bi jih bilo mogoče reciklirati v Sloveniji, pošiljati v tujino. Navedeno pomeni še višje stroške obdelave; posledično pa še večjo nezaželenost prevzemanja tovrstne embalaže.

Podobno velja za odpadne nagrobne sveče.

1.3.3. Kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč

Večina družb za ravnanje z odpadno embalažo je v zadnjih mesecih povsem ustavila prevzem komunalne odpadne embalaže. Tako pri nekaterih izvajalcih javne službe nakopičene količine komunalne odpadne embalaže že presegajo njegove zmogljivosti predhodnega skladiščenja ali skladiščenje in povzročajo zgoraj predstavljena tveganja.

Podobno zbiralca odpadnih nagrobnih sveč le teh ne prevzemata, ker nosilci skupnih načrtov prevzema finančno ne odobrijo. Zato pri nekaterih izvajalcih javne službe in upravljavci pokopališč prihaja do kopičenja odpadnih nagrobnih sveč, ki že presega njihove zmogljivosti začasnega ali predhodnega skladiščenja. Pri čemer je po navedbah iz javne razprave takšno stanje na področju odpadnih nagrobnih sveč zlasti posledica pomanjkanja kapacitet, do katerega je prišlo zaradi požara pri enem od dveh predelovalcev odpadnih nagrobnih sveč.

Do opisanega stanja na področju komunalne odpadne embalaže je v veliki meri privedlo nasprotujoče si razumevanje veljavne zakonske ureditve. Za družbe za ravnanje z odpadno embalažo sta sporna zlasti obseg njihovih obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže, in način določanja deležev, ki jih morajo prevzeti od izvajalcev javne službe. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo menijo, da so dolžne prevzemati le tisto količino odpadne embalaže, ki je enaka količini embalaže, dane na trg, za katero so s proizvajalci sklenile ustrezno pogodbo, in da za naprtitev večjega obsega v ZVO-1 ni ustrezne zakonske podlage. Prav tako naj bi zaradi praga 15 t za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo (ki pa ne velja za embalažo iz PVC, embalažo nevarnega blaga in plastične nosilne vrečke) za svoje dejavnosti glede ravnanja z odpadno embalažo ne dobile dovolj sredstev.

Vendar pa Uredba o embalaži v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v RS, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje.

Prav tako je zakonska podlaga za takšno ureditev v 19. in 20. členu v povezavi z 82. členom ZVO-1. V 2. in 3. točki sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je zakonodajalec vlado namreč pooblastil, da predpiše način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov ter obseg obveznosti proizvajalcev izdelkov ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati.

Druge gospodarske družbe, s katerimi proizvajalci izpolnjujejo svoje obveznosti, so prav družbe, ki so skladno s 40. členom Uredbe o embalaži pridobile okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. Pri tem pa je njihova odločitev, da bodo zagotavljale skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, torej odločitev, da bodo pridobile okoljevarstveno dovoljenje, prostovoljna. Iz sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti pa lahko tudi kadarkoli izstopijo.

Ko družba enkrat prostovoljno vstopi v sistem skupnega izpolnjevanja obveznosti, pa je seveda dolžna spoštovati vse predpisane zahteve iz Uredbe. Teh obveznosti ni mogoče povsem enačiti z obveznostmi proizvajalcev, ki imajo z družbo sklenjene pogodbe.

Pooblastilo vladi, da določi primere in pogoje razširjene odgovornosti, pa po naravi stvari obsega tudi pooblastilo, da določi kategorijo subjektov, za katere ta razširjena odgovornost sploh velja (podobno je vladi dana diskrecija, da določi povzročitelje obremenjevanja okolja, ki morajo zaradi obremenjevanja okolja pridobiti okoljevarstveno dovoljenje).

Predstavljeno nasprotujoče si razumevanje veljavne ureditve, skupaj z dolgotrajnostjo izvrševanja inšpekcijskih odločb po drugi osebi, onemogoča hitro ukrepanje v smeri zmanjšanja nakopičenih količin komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč.

1.5. Predpisi, ki urejajo to področje

- Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg),
- Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18) in
- Uredba o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08).

1.6. Predpisi EU, ki vplivajo na področje urejanja

/

1.7. Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

/

1.8. Odločbe Sodišča Evropske unije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev

/

1.9. Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu

Že predstavljena težava prekomerno nakopičenih količin komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb oziroma upravljavcih pokopališč terja hitro in interventno ukrepanje za zmanjšanje teh količin in z njimi povezanih tveganj.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji zakona

Cilj predlaganega zakona je zagotoviti pravno podlago za interventno ukrepanje države, ker komunalna odpadna embalaža in odpadne nagrobne sveče, ki se nahajajo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavcih nekaterih pokopališč, niso bile prevzete na predpisan način in ni bilo zagotovljeno predpisano ravnanje s temi odpadki. Ti interventni ukrepi se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki oz. zmanjšanje tveganja za njihovo nedoseganje.

2.2 Načela zakona

Predlagani zakon temelji na 11. členu ZVO-1 (načelo subsidiarnega ukrepanja), po katerem država skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja in krije stroške odprave teh posledic tudi v primeru, če posledic obremenjevanja okolja ni mogoče drugače odpraviti.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlaganim zakonom se urejajo interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami v primeru, ko količina, ki ostaja

pri izvajalcih javne službe, predstavlja tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanje okolja ter doseganje predpisanih okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2.3.1. Interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo

Predlagani zakon kot interventni ukrep določa, da ravnanje s komunalno odpadno embalažo, ki se na dan ogleda po uveljavitvi tega zakona nahaja na lokacijah izvajalcev javne službe, in je družbe niso prevzele, izvajalci javne službe pa je skladno z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18)s niso sami oddali izvajalcu obdelave odpadkov, zagotovi Republika Slovenija.

Za izvedbo tega ukrepa bo inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija) v 30 delovnih dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvedla ogled lokacij. O tem bo na predpisan način obvestila izvajalce javne službe in družbe, pri čemer bo družbe tudi pozvala, da se ogleda udeležijo. Določeni pa so tudi podatki in dokumentacija, ki jo je izvajalec javne službe na dan ogleda inšpekciji dolžan predložiti inšpekciji.

Namen ogleda je, da se na kraju samem vidno označi predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, za katero bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

Zaradi nemotene izvedbe interventnega ukrepa izvajalec javne službe po ogledu od označenih odpadkov ne bo smel odvzemati odpadkov ali jih dodajati, druge odpadke bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti, označenih odpadkov ne bo smel oddati družbam, predal pa jih bo lahko le osebi, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije izvedla interventni ukrep, to je prevzela in obdelala označeno količino odpadkov. Iz enakega razloga je predvideno, da družbe po ogledu ne bodo smele več prevzemati označenih odpadkov. Republika Slovenija ali ministrstvo samo seveda ne moreta in ne smeta prevzemati in obdelovati odpadkov. Zato bo ministrstvo izbralo ustrezno osebo, ki izpolnjuje s predlaganim zakonom predpisane pogoje.

2.3.2. Interventni ukrepi pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami

Ureditev določitve interventnih ukrepov pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami je v principu enaka kot pri komunalni odpadni embalaži, le da upošteva z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami drugače predpisane zmogljivosti predhodnega skladiščenja pri izvajalcu javne službe in drugačen obseg obveznosti proizvajalca nagrobnih sveč. Razlike se nanašajo tudi na dejstvo, v primeru odpadnih nagrobnih sveč izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča odpadne nagrobne sveče ni smel sam oddati izvajalcu obdelave. Prav tako pa tudi dejstvo, da niso predvideni ogledi vseh lokacij, kjer se predhodno ali začasno skladiščijo odpadne nagrobne sveče, temveč se ti izvedejo le pri nekaterih izvajalcih javne službe oziroma upravljavcih pokopališč. Torej zgolj na lokacijah, za katere je izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča sploh sporočil (poslal obvestilo), da so presežene kapacitete skladiščenja in na katerih bodo količine predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli to obvestilo.

2.3.3. Povrnitev stroškov

Predlagani zakon določa, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe zgoraj opisanih interventnih ukrepov od družb in nosilcev skupnih načrtov, ki z veljavnimi predpisi določene obveznosti niso izpolnile.

2.3.4. Drugo

V izogib morebitnim bodočim težavam glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže, je s predlaganim zakonom predvidena tudi sprememba sedmega odstavka 20. člena Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18 – ZNOrg), ki je namenjena temu, da se vzpostavi bolj jasna zakonska podlaga za obveznosti, ki se zaradi razširjene odgovornosti lahko naložijo osebam, ki se s podzakonskimi predpisi opredelijo kot proizvajalci izdelkov oziroma obveznosti združenje proizvajalcev izdelkov ali drugih gospodarskih družb, s katerim proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ob predpostavki, da družbe ne bodo povečale intenzivnosti prevzemanja komunalne odpadne embalaže je ocenjeni strošek prevzema odpadkov, obravnavanih s predmetnim zakonom, 2,0 mio EUR.

Vendar pa predlagani zakon obenem predvideva, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost, da uveljavi povračilo stroškov, ki bodo nastali zaradi prevzema in obdelave komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EU

Ker gre za težavo, ki je specifična za Republiko Slovenijo in je v drugih državah članicah EU ni zaslediti, predlog interventnih zakonskih rešitev ne vsebuje prikaza ureditve v drugih državah članicah.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Izvrševanje predlaganega zakona nalaga delo Inšpekciji RS za okolje in prostor in Ministrstvu za okolje in prostor (javni razpis za izvedbo izvajalca), Državnemu odvetništvu RS pa postopke v zvezi z uveljavljanjem regresnih zahtevkov. Agencija RS za okolje bo morala po uradni dolžnosti spremeniti okoljevarstvena dovoljenja družbam.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Po predlaganem zakonu imajo izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ter upravljavec pokopališč dolžnost obveščanja ministrstva oziroma organov v njegovi sestavi in dolžnost predložitve določenih podatkov oziroma dokumentacije ob predpisanem ogledu. Naložena pa so jim tudi nekatera obvezna ravnanja in prepovedi, povezana z označeno komunalno odpadno embalažo in odpadnimi nagrobnimi svečami, za katere bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlagani zakon vsebuje ukrepe, ki imajo pozitivne posledice na okolje, saj bo odpravljeno tveganje za zdravje ljudi in okolje zaradi kopičenja komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč. Predvidene rešitve prav tako pozitivno vplivajo na doseganje predpisanih okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagani zakon neposredno za leto 2018 ne prinaša novih oz. dodatnih obveznosti, ki bi bremenile gospodarstvo. Od vsebine pogodb, ki jih imajo družbe oziroma nosilci skupnih načrtov, sklenjene s svojimi pogodbenimi partnerji (proizvajalci izdelkov), pa je odvisna morebitna prevelitev regresnih zahtevkov, katere bo država zoper navedene uspešno uveljavila v civilnopravnih postopkih.

Domneva pa se, da bodo zaradi jasnejše zakonske podlage za obveznosti družb in nosilcev skupnih načrtov, s katerimi proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo zaveze razširjene odgovornosti proizvajalca, prišlo do vpliva na pogodbeno dogovrjene zneske med družbo oziroma nosilcem skupnega načrta in posameznim proizvajalcem izdelka.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlagani zakon ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon na drugih področjih ne bo imel posledic.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Predlog Zakona o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za okolje

in prostor objavljen od 12. 10. do 26. 10. 2018. Pripombe, podane v času javne obravnave smo proučili in nekatere od njih tudi smiselno upoštevali v predlogu zakona. Po sprejetih pripombah in posvetu na Komunalni zbornici je MOP ponovno objavil predlog zakona. Ponovna 14-dnevna javna obravnava bo potekala od 30. 10. do 15.11. 2018.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljalo Ministrstvo za okolje in prostor.

6.8. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

**ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO
EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja interventne ukrepe pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(2) Interventni ukrepi iz prejšnjega odstavka se nanašajo na:

1. vso komunalno odpadno embalažo, ki je do uveljavitve tega zakona družbe niso prevzele od izvajalcev javne službe v skladu s predpisom, ki ureja embalažo in odpadno embalažo, razen na komunalno odpadno embalažo, za katero je izvajalec javne službe v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) že začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov in

2. na vse odpadne nagrobne sveče, ki jih do uveljavitve tega zakona niso prevzeli zbiralci od izvajalcev javnih služb in upravljavcev pokopališč, v skladu z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08).

(3) Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena vsebujejo odločitev, da bo ravnanje z odpadki iz prejšnjega odstavka zagotovila Republika Slovenija.

(4) Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb in upravljavcih pokopališč, ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

(5) Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo tudi v primerih, če po uveljavitvi tega zakona minister, pristojen za varstvo okolja, ugotovi, da so potrebni zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo ponovno kopičenje komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb ali upravljavcih pokopališč.

2. člen

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Družba je družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.
2. Izvajalec javne službe je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.
3. Komunalna odpadna embalaža je odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek v skladu s predpisom iz 1. točke tega člena.
4. Nosilec skupnega načrta je nosilec izvajanja skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.
5. Odpadne nagrobne sveče so nagrobne sveče v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena.

6. Upravljavec pokopališča je upravljavec pokopališča v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena, ki oddaja odpadne nagrobne sveče neposredno zbiralcu.

7. Zbiralec odpadnih nagrobnih sveč je zbiralec v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena.

II. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO

3. člen

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija) v 30 delovnih dneh od uveljavitve tega zakona pri izvajalcih javne službe izvede ogled lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Inšpekcija najmanj tri dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe in družbe. Obvestilo vsebuje tudi poziv družbam, da se ogleda udeležijo, in pojasnilo o namenu ter posledicah ogleda.

(2) Izvajalec javne službe mora na dan ogleda inšpekciji predložiti:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo, ločeno po frakcijah, skupaj s skico, ki označuje mesto na parceli, kjer se nahaja predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, na kateri je označena tudi lokacija komunalne odpadne embalaže, za katero je že začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18),
2. evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi, v skladu s predpisom, ki ureja odpadke,
3. dokumentacijo o komunalni odpadni embalaži, za katero je izvajalec javne službe začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18).

(3) Inšpekcija na podlagi ogledanih odpadkov, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev na ogledu ugotovi, da gre za odpadno komunalno embalažo, zbrano v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, pri čemer ne upošteva komunalne

odpadne embalaže iz 3. točke prejšnjega odstavka. Inšpekcija tudi oceni njeno okvirno količino.

(4) Izvajalec javne službe na ogledu vidno označi predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, razen komunalne odpadne embalaže iz 3. točke drugega odstavka tega člena.

(5) O ugotovitvah z ogleda inšpekcija nemudoma pisno obvesti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Obvestilo vsebuje navedbo izvajalca javne službe, lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, za katero bo zagotovila ravnanje Republika Slovenija, in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

(6) Izvajalec javne službe po ogledu:

1. od označenih odpadkov ne sme odvzemati odpadkov niti jih k njim dodajati,
2. druge odpadke mora predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da je označene odpadke mogoče prevzeti,
3. označenih odpadkov ne sme oddati družbam,
4. označene odpadke mora oddati samo osebi iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

(7) Družbe po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadkov.

4. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo komunalne odpadne embalaže iz četrtega odstavka 3. člena tega zakona.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo izbere osebo, ki bo v imenu Republike Slovenije in za njen račun prevzela in obdelala komunalno odpadno embalažo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka mora:

1. imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže in

2. predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor.

(5) Prednost pri izboru iz tretjega odstavka tega člena ima oseba, ki zagotavlja sortiranje prevzetih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortirane odpadne embalaže.

III. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

5. člen

(1) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča v petih dneh od uveljavitve tega zakona obvestita inšpekcijo, nosilce skupnega načrta in zbiralce sveč, da količina predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na njegovih lokacijah presega zmogljivosti, določene v predpisu, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(2) Nosilec skupnega načrta mora v sedmih dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka zagotoviti prevzem odpadnih nagrobnih sveč v skladu s skupnim načrtom ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki ga je ministrstvo potrdilo v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka.

(3) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča po izteku roka iz prejšnjega odstavka nemudoma obvestita inšpekcijo, ali količina predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na njegovih lokacijah še presega zmogljivosti, določene v predpisu iz prvega odstavka tega člena.

(4) Inšpekcija v 30 delovnih dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka pri izvajalcih javne službe in upravljavcih pokopališč izvede ogled lokacij, za katere iz obvestila izhaja, da količine predhodno skladiščenih ali začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presegajo zmogljivosti, določene v predpisu iz prvega odstavka tega člena. Inšpekcija najmanj tri dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe, upravljavce pokopališč in nosilce skupnih načrtov. Obvestilo vsebuje tudi poziv nosilcem skupnih načrtov, da se ogleda udeležijo in pojasnilo o namenu in posledicah ogleda.

(5) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča morata na dan ogleda inšpekciji predložiti:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali začasno skladišči odpadne nagrobne sveče, skupaj s skico, ki označuje mesto na parceli, kjer se nahajajo predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče;
2. evidenco o zbiranju odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali evidenco o neposrednemu oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena.

(6) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča na ogledu vidno označita predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, inšpekcija pa na podlagi ogledanih odpadnih nagrobnih sveč, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev ugotovi lokacijo in okvirno količino teh odpadkov, in o tem nemudoma pisno obvesti ministrstvo.

(7) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje navedbo izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča, lokacij, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

(8) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča po ogledu:

1. od označenih odpadnih nagrobnih sveč ne smeta odvzemati odpadkov niti jih k njim dodajati,
2. morata druge odpadke predhodno skladiščiti ali začasno skladiščiti tako, da je označene odpadne nagrobne sveče mogoče prevzeti;
3. označenih odpadnih nagrobnih sveč ne smeta oddati zbiralcem,
4. označene odpadne nagrobne sveče morata oddati samo osebi iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

(9) Zbiralci odpadnih nagrobnih sveč po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadnih nagrobnih sveč.

6. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo odpadnih nagrobnih sveč iz šestega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo izbere osebo, ki bo v imenu Republike Slovenije in za njen račun prevzela in obdelala odpadne nagrobne sveče iz prvega odstavka tega člena.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka mora:

1. imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadnih nagrobnih sveč in
2. predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor.

IV. POVRNITEV STROŠKOV

7. člen

(1) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost od družb izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 4. člena tega zakona.

(2) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posamezne družbe glede količine odpadkov, za katere je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje namesto te družbe, upošteva zlasti:

1. količino komunalne odpadne embalaže, ki so jo izvajalci javne službe zbrali v letu 2018,
2. količino komunalne odpadne embalaže, ki so jo posamezne družbe že prevzele v letu 2018,
3. količino komunalne odpadne embalaže, ki jo je prevzela in obdelala oseba iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona,
4. Sklep o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2018 (Uradni list RS, št. 44/18).

(3) Družba, ki meni, da bi morala Republiki Sloveniji plačati manj, ker je zavezanec za plačilo okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže

Finančni upravi Republike Slovenije sporočil napačne podatke o družbi ali količini ali vrsti embalaže, dani v promet, lahko zahteva vračilo preveč plačanega le od tega zavezanca.

(4) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost od nosilcev skupnega načrta izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 6. člena tega zakona.

(5) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posameznega nosilca skupnega načrta, namesto katerega je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje, upošteva zlasti:

1. količino nagrobnih sveč, ki so jih osebe, vključene v ta skupni načrt v letih 2017 in 2018, dale v promet v Republiki Sloveniji,
2. količino odpadnih nagrobnih sveč, ki so jih v letih 2017 in 2018 zbrali izvajalci javne službe in upravljavci pokopališč,
3. količino odpadnih nagrobnih sveč, ki jih je prevzela in obdelala oseba iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona,
4. podatke o celotni količini odpadnih nagrobnih sveč, prevzeti v letih 2017 in 2018 od izvajalcev javnih služb in upravljavcev pokopališč iz poročil o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki jih je nosilec skupnega načrta posredoval ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, in
5. razmerje med ocenjeno letno količino nagrobnih sveč, ki jih dajo v promet osebe, vključene v skupni načrt, in predvideno letno količino prevzetih odpadnih nagrobnih sveč iz njegovega skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(6) Pri uveljavljanju vračila stroškov iz prvega in četrtega odstavka tega člena se upoštevajo dejanski stroški, nastali zaradi zagotovitve predpisanega ravnanja s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

8. člen

Oseba iz tretjega odstavka 4. člena in oseba iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona mora ministrstvu v zvezi s prevzeto in obdelano komunalno odpadno embalažo in odpadnimi nagrobnimi svečami poslati:

1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, iz katere mora biti razvidna količina komunalne odpadne embalaže in odpadnih

nagrobnih sveč, prevzetih od posameznega izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča,

2. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna količina oddanih obdelanih odpadkov,

3. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je navedena kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun,

4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je navedena kot pošiljatelj odpadkov, ali ustrezne listine iz predpisa, ki ureja pošiljke odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.

9. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 1. člena tega zakona in ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, se določbe od 4. do 8. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi, če minister, pristojen za varstvo okolja, s sklepom ugotovi, da so na lokacijah, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, ali na lokacijah, kjer so predhodno ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, po uveljavitvi tega zakona ponovno presežene zmogljivosti skladiščenja v skladu s predpisi, ki urejajo embalažo in odpadno embalažo ter predpisi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami in je treba odvrniti tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanje okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobni sveč pri izvajalcih javnih služb ali upravljavcih pokopališč.

(2) Minister sprejme sklep iz prejšnjega odstavka na podlagi obvestila inšpekcije, da so na lokacijah iz prejšnjega odstavka presežene zmogljivosti skladiščenja v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ali z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(3) Sklep iz prvega odstavka tega člena vsebuje navedbo lokacij, za katere so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena in odločitev o tem, da bo ravnanje z odpadki na teh lokacijah zagotovila Republika Slovenija v skladu s tem zakonom. Sklep se objavi na spletni strani ministrstva.

(4) Postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč do objave sklepa začela, pa ne končala inšpekcija na lokacijah, navedenih v sklepu, se ustavijo.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi če izvajalec javne službe najkasneje do 1. 4. 2019 ministrstvu sporoči, da je zaradi dolgotrajnosti ali drugih upravičenih razlogov ustavil postopek javnega naročanja, ki ga je za izbiro izvajalca obdelave odpadkov vodil v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18).

V. NADZOR

10. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

11. člen

(1) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko šestega odstavka 3. člena,
2. kot družba ravna v nasprotju s sedmim odstavkom 3. člena,
3. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko osmega odstavka 5. člena,
4. kot upravljavec pokopališča ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko osmega odstavka 5. člena,
5. kot zbiralec odpadnih nagrobnih sveč ravna v nasprotju z devetim odstavkom 5. člena.

(2) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 3.500 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(1) Družbe morajo ne glede na okoljevarstvena dovoljenja za ravnanje z odpadno embalažo, ki so jim bila izdana do uveljavitve tega zakona, s 1. 1. 2019 zagotoviti prevzemanje in ravnanje z vso ločeno zbrano komunalno odpadno embalažo in komunalno odpadno embalažo, izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov. Pri tem mora posamezna družba zagotoviti prevzemanje in ravnanje za takšen delež komunalne odpadne embalaže iz prejšnjega stavka, ločeno po embalažnih materialih iz predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo, ki je enak količniku med maso embalaže, ki so jo dale na trg v Republiki Sloveniji osebe, vključene v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo te družbe in maso embalaže, ki so jo dale na trg v Republiki Sloveniji vse osebe, vključene v skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo vseh družb.

(2) Ministrstvo po uradni dolžnosti in po skrajšanem ugotovitvenem postopku v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, spremeni okoljevarstvena dovoljenja družbam v skladu s prejšnjim odstavkom v 14 dneh od uveljavitve tega zakona, pri tem pa se ne uporabljajo določbe 78. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18 – ZNOrg). Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne zadrži izvršitve.

13. člen

(1) Postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe in družbe zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže do uveljavitve tega zakona začela, pa ne končala inšpekcija, se ustavijo.

(2) Postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah iz prvega odstavka 5. člena tega zakona do uveljavitve tega zakona začela, pa ne končala inšpekcija, se ustavijo.

14. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) razveljavijo šesti in sedmi odstavek 18. člena, sedmi in osmi odstavek 39. člena ter določbe sedmega do šestnajstega odstavka 19. člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se šesti in sedmi odstavek 18. člena ter sedmi in osmi odstavek 39. člena predpisa iz prejšnjega odstavka uporabljajo za postopke izbire izvajalca obdelave odpadkov, ki jih je izvajalec javne službe v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) že začel, a ob uveljavitvi tega zakona še niso bili končani.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe sedmega do šestnajstega odstavka 19. člena predpisa iz prvega odstavka uporabljajo za plačilo začasnega kritja stroškov obdelave komunalne odpadne embalaže, za katero so izvajalci javne službe do uveljavitve tega zakona že začeli postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) in za postopke vračila teh stroškov.

15. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18 – ZNOrg) se sedmi odstavek 20. člena spremeni tako, da se glasi:

»(7) Vlada s predpisom določi pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov), za katero velja razširjena odgovornost proizvajalca, združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo, s katero proizvajalci izdelkov

skupno izpolnjujejo svoje obveznosti, pogoje za samostojno ali skupno izpolnjevanje obveznosti, in pogoje za združenje proizvajalcev izdelkov ali drugo gospodarsko družbo, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo svoje obveznosti. Proizvajalec izdelkov, ki sam izpolnjuje obveznosti, ali združenje proizvajalcev ali druga gospodarska družba, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo predpisane obveznosti, mora delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, da se spodbujajo ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave. Obveznosti, ki jih proizvajalcu izdelkov in združenju proizvajalcev ali gospodarski družbi, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo predpisane obveznosti, predpiše Vlada, se nanašajo zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, in zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi, in plačilo s tem povezanih stroškov,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti,
3. obseg obveznosti in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti ter
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.«.

16. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu

V 1. členu predlaganega zakona so določeni nameni in cilji zakona. Namen predlaganega zakona je ureditev interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

Ti ukrepi se nanašajo na vso komunalno odpadno embalažo, ki jo do uveljavitve predlaganega zakona družbe za ravnanje z odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: družbe) ne bodo prevzele od izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave komunalnih odpadkov. Po določbah Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07,

67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18) morajo izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov zbrano komunalno odpadno embalažo predati izključno družbam, te pa jo morajo prevzemati. Hkrati zakon upošteva dejstvo, da je bilo z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS št. 68/2018) izvajalcem omenjenih obveznih občinskih javnih služb omogočeno, da ob upoštevanju predpisanih pogojev in postopka komunalno odpadno embalažo namesto družbe za ravnanje z odpadno embalažo sami neposredno oddajo izvajalcu obdelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke. Zato v interventno ukrepanje države, ki bo temeljilo na predlaganem zakonu, ni vključena odpadna komunalna embalaža, za katero so izvajalci javne službe do uveljavitve tega zakona že začeli postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov.

Interventni ukrepi se nanašajo tudi na odpadne nagrobne sveče, ki jih do uveljavitve predlaganega zakona ne bodo prevzeli zbiralci odpadnih nagrobnih sveč od izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavcev pokopališč, ki so se odločili, da bodo zbrane odpadne nagrobne sveče oddajali neposredno zbiralcu. V tem primeru je obveznosti zbiranja, oddajanja in prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč urejena v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08).

Interventni ukrep po predlaganem zakonu je odločitev, da bo ravnanje s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki na dan uveljavitve predlaganega zakona ne bodo prevzete, zagotovila Republika Slovenija.

Predlagani zakon določa tudi razloge za izvedbo interventnega ukrepa. Ta se izvede zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje neprevzete odpadne komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb in upravljavcih pokopališč. Drug razlog pa so okoljski cilji, ki jih na področju ravnanja z odpadki določajo evropske direktive.

Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena se skladno s predlaganim petim odstavkom prvega člena uporabljajo tudi v primerih, če po uveljavitvi tega zakona minister, pristojen za varstvo okolja, ugotovi, da so potrebni zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo ponovno kopičenje komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb

ali upravljavcih pokopališč. Podrobneje pa so sprejem, vsebina in posledice sklepa ministra o ponovni uvedbi interventnega ukrepanja države urejena v 9. členu predlaganega zakona.

K 2. členu

V 2. členu so določeni izrazi, ki so uporabljeni v predlaganem zakonu. Zakon ne vsebuje novih izrazov, vsi so namreč že določeni v veljavnih predpisih, v zgoraj omenjenih Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami ter v Zakonu o varstvu okolja (okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg). Zaradi tega se predlagani zakon pri določanju pomena posameznega uporabljenega izraza sklicuje na navedene predpise.

K 3. členu

V 3. členu predlaganega zakona je določeno ravnanje inšpekcije, pristojne za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija), pa tudi obveznosti izvajalca javne službe in ravnanje družb za ravnanje z odpadno embalažo.

Inšpekcija mora v 30 delovnih dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvesti ogled lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, zbrana v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločena iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov. Inšpekcija mora najmanj tri dni pred ogledom o tem obvestiti izvajalce javne službe in družbe. Obvestilo bo vsebovalo tudi poziv družbam, da se ogleda udeležijo, in pojasnilo o namenu in posledicah ogleda. Takšna ureditev je potrebna, saj se bo na ogledu ugotovila lokacija in okvirna količina komunalne odpadne embalaže, ki ni bila prevzeta s strani družb za ravnanje z odpadno embalažo in tudi niti ni bila oddana izvajalcu obdelave v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS št. 68/18), in bo zanjo ravnanje zagotovila Republika Slovenija na način, določen v 4. členu predlaganega zakona.

Zaradi čim hitrejšie ugotovitve dejanskega stanja predlagani zakon določa, da mora izvajalec javne službe na dan ogleda inšpekciji predložiti seznam lokacij (z navedbo

imena katastrske občine in parcelnih števil), kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo (ločeno po frakcijah). Izvajalec javne službe bo moral do ogleda pripraviti in predložiti skico, ki bo označevala mesto na parceli, kjer se nahaja predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža; ob tem pa bo moral upoštevati tudi lokacije in količine komunalne odpadne embalaže, za katere je v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS št. 68/18) že pred uveljavitvijo tega zakona že začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov. Izvajalec bo moral na ogledu predložiti tudi evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi. Obveznost vodenja teh evidenc določa Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 in 69/15). Predložiti pa bo moral tudi dokumentacijo, povezano s komunalno odpadno embalažo, za katero je že začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS št. 68/18).

Izvajalec javne službe bo na ogledu vidno označil predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, za katero bo ravnanje zagotovila država, inšpekcija pa bo na podlagi ogleda, predloženih evidenc in izjav udeležencev ogleda ugotovila okvirno količino teh odpadkov, pri čemer bosta morala upoštevati, da se predvideni interventni ukrep ne nanaša na komunalno odpadno embalažo, za katero je izvajalec javne službe pred uveljavitvijo predlaganega zakona že začel postopek oddaje izvajalcu obdelave odpadkov. Zato bo pred označitvijo komunalne odpadne embalaže inšpekcija na podlagi ogledanih odpadkov, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev ugotovila, da gre za komunalno odpadno embalažo, zbrano v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ali izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov, v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, za katero bo nadaljnje ravnanje zagotovila Republika Slovenija.

Inšpekcija bo o označeni predhodno skladiščeni ali skladiščeni komunalni odpadni embalaži in o oceni okvirne količino komunalne odpadne embalaže nemudoma pisno obvestila ministrstvo, pristojno za varstvo okolja. Obvestilo, ki ga bo inšpekcija poslala ministrstvu, bo vsebovalo navedbo izvajalca javne službe (firma, naslov, itd), lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, za katero bo ravnanje zagotovila Republika Slovenija in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

Predlagani zakon uporablja izraz »okvirna količina«, ker predhodno skladiščena oz. skladiščena komunalna odpadna embalaža pri izvajalcih javne službe v večini primerov ob prevzemu ni bila tehtana in njena količina tudi drugače ni bila dejansko ugotovljena. Natančna količina teh odpadkov bo znana šele potem, ko jih bo prevzela oseba, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije prevzela in izvedla predpisano ravnanje s takšnimi odpadki. S tem so bile upoštevane informacije iz javne obravnave, da vsi izvajalci javnih služb ne tehtajo komunalne odpadne embalaže ob prevzemu in oddaji, ampak se ti odpadki tehtajo samo ob oddaji v nadaljnje ravnanje. To pomeni, da tudi ne vodijo evidence o zbrani odpadni komunalni embalaži na način, kot je predpisan z Uredbo o odpadkih. Ocena okvirnih količin, skupaj z drugimi morebiti potrebnimi dokazili (fotografije lokacije itd.) pa je potrebna za lažji nadzor obveznosti, ki skladno s šestim in sedmim odstavkom predlaganega člena veljajo za označeno komunalno odpadno embalažo. Dejanske količine oddanih odpadkov pa bodo, kot rečeno, določene s tehtanjem ob prevzemu komunalne odpadne embalaže s strani izvajalca obdelave odpadkov. Ta dokumentacija o tehtanju je tudi predpisana v predlaganem 8. členu.

Glede na pripombe iz javne obravnave o tem, da ni jasno, na katere odpadke se nanašajo predpisi, ki urejajo odpadno embalažo, velja izrecno poudariti, da bo inšpektor na terenu upošteval, da odpadna embalaža, za katero sicer veljajo obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo, pomeni vse odpadke, ki so kot odpadna embalaža ločeno zbrani v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ali ki so kot odpadna embalaža izločeni iz mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov .

Predlagani zakon v šestem in sedmem odstavku obravnavanega člena določa obveznosti oziroma prepovedi za izvajalce javne službe in družbe, ki jih morajo te upoštevati od oglada, opravljenega po tem zakonu.

Izvajalec javne službe po ogledu od označenih odpadkov ne bo smel odvzemati odpadkov niti k njim dodajati novih, druge odpadke bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti, označenih odpadkov ne bo smel oddati družbam, temveč samo osebi, ki bo te odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun države. Opisana ureditev je potrebna zaradi zagotovitve, da se

količina označene komunalne odpadne embalaže ne bo povečala z novimi količinami, ki jih izvajalec javne službe še naprej zbira v okviru svojih predpisanih obveznosti, saj naj bi Republika Slovenija v okviru tega interventnega ukrepa zagotovila ravnanje le za označeno količino. Izvajalec bo moral druge odpadke skladiščiti tako, da ne bo preprečil dostopa do označenih odpadkov in bo tako omogočen njihov nemoten prevzem s strani osebe, ki bo te odpadke prevzemala in obdelala v imenu in za račun države. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa, da mora izvajalec javne službe te odpadke predati le družbi, zaradi tega je bilo treba določiti, da ta obveznost ne velja za označeno komunalno odpadno embalažo, saj bo to obveznost prevzela država. Zaradi istega razloga je v predlaganem zakonu določeno, da izvajalec javne službe te odpadke lahko odda le že omenjeni osebi, ki bo odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun države.

Ker Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa tudi, da zbrano komunalno odpadno embalažo lahko prevzema le družba, je bilo treba določiti, da družbe po ogledu ne bodo več smele prevzemati označenih odpadkov. Seveda pa bodo v skladu s svojimi siceršnjimi obveznostmi, določenimi v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, morale še naprej prevzemati komunalno odpadno embalažo, ki ni predmet interventnih ukrepov, določenih s predlaganim zakonom.

K 4. členu

V 4. členu predlaganega zakona je določena obveznost Republike Slovenije, da zagotovi prevzem in obdelavo označene komunalne odpadne embalaže, ki se nahaja pri izvajalcih javne službe.

To obveznost bo izvršilo ministrstvo. Ker pa ministrstvo samo ne more in ne sme prevzemati in obdelovati odpadkov, bo v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izbralo osebo, ki izpolnjuje pogoje, določene s predlaganim zakonom in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Pri tem pa že predlagani zakon določa, da bo morala oseba, ki jo bo izbralo ministrstvo, imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže. To dovoljenje se v Republiki Sloveniji pridobi na podlagi Zakona o varstvu okolja, v drugih državah članicah Evropske unije pa v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo. Ta oseba bo skladno s predlaganim zakonom morala predložiti tudi finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor izvajalca.

Predlagani zakon v petem odstavku predlaganega četrtega člena določa zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki določa, da bo imela pri izbiri prednost oseba, ki bo zagotavljala sortiranje prevzetih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortirane odpadne embalaže.

K 5. členu

Zelo podobna ureditev kot je določena za interventno ukrepanje v primeru neprevzete komunalne odpadne embalaže, je predvidena tudi za interventno ukrepanje v primeru odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete v skladu s predpisi. Tudi v tem primeru bo izvedbo interventnih ukrepov zagotovila Republika Slovenija. Za razliko od nakopičene komunalne odpadne embalaže, pa je v predlaganem četrtem odstavku 5. člena predvideno, da bo do označitve nakopičenih odpadnih nagrobnih sveč na ogledu lokacij prišlo le v primerih, ko bodo količine predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli obvestilo o preseženih kapacitetah skladiščenja. Te kapacitete začasnega skladiščenja oziroma skladiščenja so določene u z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami.

Inšpekcija bo o ogledu obvestila izvajalce javne službe in upravljavce pokopališč, nosilce skupnih načrtov pa bo pozvala, da se ogleda udeležijo. Obvestilo in poziv pa bosta vsebovala tudi pojasnilo o namenu in posledicah ogleda.

Izvajalec javne službe oziroma upravljavec pokopališča imata v zvezi z izvedbo ogleda in ravnanjem po ogledu zelo podobne obveznosti, kot jih ima izvajalec javne službe v primeru komunalne odpadne embalaže. Inšpekciji morata predložiti seznam lokacij in skico ter evidenco o zbiranju odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali evidenco o neposrednemu oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami. Pri dokumentaciji, ki se zahteva, pa je upoštevano tudi, da predpis, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami za razliko od predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo, ne omogoča, da bi izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča odpadne nagrobne sveče sam oddal izvajalcu obdelave, zaradi česar s tem v zvezi seveda ni mogoče zahtevati dokumentacije.

Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča bosta morala na ogledu vidno označiti predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, inšpekcija pa bo na podlagi ogledanih odpadnih nagrobnih sveč, predložene evidence in izjav udeležencev ugotovila lokacijo in okvirno količino teh odpadkov in o tem nemudoma pisno obvestila ministrstvo.

Zaradi omogočanja izvedbe interventnega ukrepa, ki ga bo namesto nosilcev skupnih načrtov zagotovila Republika Slovenija, so izvajalcem javne službe, upravljavcem pokopališč in zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč naprtene enake obveznosti glede ravnanja z označeno količino nakopičenih odpadkov kot izvajalcem javne službe in družbam glede ravnanja z označeno nakopičeno komunalno odpadno embalažo.

K 6. členu

Tudi v primeru odpadnih nagrobnih sveč bo izvršitev obveznosti Republike Slovenije zagotovilo ministrstvo, ki bo za izvedbo interventnega ukrepa po enakem postopku kot za komunalno odpadno embalažo izbralo osebo, ki bo izpolnjevala pogoje, določene z zakonom in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer so zakonsko določeni pogoji smiselno enaki kot za osebo, ki bo prevzela in obdelala komunalno odpadno embalažo.

K 7. členu

Predlagani zakon v 7. členu ureja regresni zahtevek države za primere, ko je ta iz razlogov, opredeljenih v četrtem odstavku 1. člena predlaganega zakona, zagotovila ravnanje s komunalno odpadno embalažo ali z odpadnimi nagrobnimi svečami.

V prvem in v četrtem odstavku 7. člena predlaganega zakona je vzpostavljena pravica in dolžnost države, da od posamezne družbe oziroma nosilca skupnega načrta, namesto katerih je zagotovila predpisano ravnanje, izterja stroške, ki so pri tem nastali.

Predlagani zakon določa merila za opredelitev višine regresnega zahtevka države ob upoštevanju veljavne ureditve področja ravnanja z odpadki, in sicer za ravnanje s komunalno odpadno embalažo v drugem odstavku, za ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami pa v petem odstavku obravnavanega člena.

Delež posamezne družbe, v katerem je ta dolžna zagotavljati pobiranje komunalne odpadne embalaže, se po uredbi, ki ureja embalažo in odpadno embalažo, določi ob upoštevanju podatkov, ki so jih zavezanci sporočili Finančni upravi Republike Slovenije, kar je bilo upoštevano tudi pri izdaji Sklepa o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2018 (Uradni list RS, št. 44/18). Zato je v predlaganem tretjem odstavku predvideno napotilo družbi, katere delež prevzemanja komunalne odpadne embalaže za leto 2018, določen z omenjenim sklepom je bil po njenem mnenju večji kot bi bil, če bi zavezanci za okoljsko dajatev Finančni upravi Republike Slovenije sporočili pravilne podatke o družbi ali količini ali vrsti embalaže, dane v promet, da vračilo v regresnih postopkih morebiti preveč plačanega zneska državi, izterja od tiste osebe, za katero meni, da je Finančni upravi Republike Slovenije sporočila napačne podatke.

Pri uveljavljanju regresnega zahtevka se skladno z določbo šestega odstavka predlaganega zakona upoštevajo dejanski stroški, ki bodo z oddajo komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč izvajalcem obdelave nastali državi.

K 8. členu

V 8. členu predlaganega zakona je določena obveznost osebe ali več njih, ki jo bo ministrstvo izbralo za izvedbo interventnih ukrepov, da ministrstvu pošlje predpisano dokumentacijo, in sicer dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč in dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, podatke o evidenčnih listih ali drugih ustreznih listinah, s katerimi bo v povezavi z izdanim računom obdelave mogoče identificirati prevzemnika odpadkov in pošiljatelja odpadkov. Pri tem je treba upoštevati, da je vsebina evidenčnih listov določena v predpisu, ki ureja odpadke, vsebina drugih ustreznih listin pa v Uredbi (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov.

K 9. členu

V 9. členu predlaganega zakona je predvideno, da se interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in interventni ukrepi pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami ne glede na določbo drugega odstavka 1. člena zakona in ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršbi, lahko izvajajo tudi za v tem členu navedene odpadke, nakopičene po uveljavitvi predlaganega zakona.

Do ponovnega interventnega ukrepanja države bi prišlo, če bi minister, pristojen za varstvo okolja, ugotovil, da je v luči ponovno nakopičene komunalne odpadne

embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč to potrebno, ker ob preseženih kapacitetah skladiščenja obstaja tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja. Predvideno je, da minister svojo ugotovitev, da so ponovno nastopili pogoji za interventno ukrepanje države, oblikuje s sklepom, postopek ugotavljanja ponovnega nastopa tovrstne situacije pa začne na podlagi obvestila inšpekcije.

Predlagana je tudi vsebina sklepa ministra, in sicer naj bi ta vseboval navedbo lokacij, za katere so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena in odločitev o tem, da bo ravnanje z odpadki na teh lokacijah zagotovila Republika Slovenija v skladu s tem zakonom. Sklep bo začel učinkovati z objavo na spletni strani ministrstva.

Da ne bi vzporedno tekla dva postopka za isto lokacijo (»običajni inšpekcijski postopek in postopek interventnega ukrepanja države«), je v predlaganem četrtem odstavku predvideno, da se po objavi sklepa ministra iz predlaganega tretjega odstavka tega člena ustavijo postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč na lokacijah, ki jih zajema sklep ministra vodila inšpekcija. Z objavo sklepa se bodo namreč začeli postopki interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami, predvideni s predmetnim zakonom.

V predmetnem členu je določena tudi možnost, da se s tem zakonom predlagani interventni ukrepi izvedejo tudi za komunalno odpadno embalažo, za katere je izvajalec javne službe v skladu z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18) že začel postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov, vendar pa ta izbirni postopek zaradi dolgotrajnosti ali drugih razlogov, ki niso na strani izvajalca javne službe, v doglednem času ni pripeljal do končne izbire izvajalca obdelave, zaradi česar se je izvajalec javne službe v skladu z določili zakona, ki ureja javno naročanje, odločil, da bo postopek javnega naročanja ustavil. Vendar predlagani zakon vsebuje časovno omejitev, saj določa, da v tovrstnih primerih država interventne ukrepe izvede le, kolikor je izvajalec javne službe svojo odločitev o ustavitvi postopka javnega naročanja ministrstvu sporočil najkasneje do 1. 4. 2019.

K 10. členu

V 10. členu predlaganega zakona je določeno, da opravlja nadzor nad izvajanjem zakonskih določb inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

K 11. členu

V 11. členu predlaganega zakona so določene globe za izvajalce javne službe, družbe, upravljavce pokopališč in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč ter njihove odgovorne osebe, kolikor bodo ravnali v nasprotju z določbami zakona.

K 12. členu

V predlaganem 12. členu je zaradi večje jasnosti zakonske podlage določena obveznost družb, da ne glede na pridobljena okoljevarstvena dovoljenja za ravnanje z odpadno embalažo, ki so jim bila izdana do uveljavitve tega zakona, zagotovijo prevzemanje in ravnanje z vso ločeno zbrano komunalno odpadno embalažo in komunalno odpadno embalažo, izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov. Pri tem mora posamezna družba zagotoviti prevzemanje in ravnanje za takšen delež komunalne odpadne embalaže iz prejšnjega stavka, ločeno po embalažnih materialih iz predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo, ki je enak količniku med maso embalaže, ki so jo dale na trg v Republiki Sloveniji osebe, vključene v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo te družbe in maso embalaže, ki so jo dale na trg v Republiki Sloveniji vse osebe, vključene v skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo vseh družb.

Zato je v drugem odstavku predlaganega 14. člena določeno tudi, da ministrstvo po uradni dolžnosti in po skrajšanem postopku, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, družbam spremeni že izdana okoljevarstvena dovoljenja. Ker je namen zakona ureditev intervencijskih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo, je v tem členu predlaganega zakona določen rok za spremembo okoljevarstvenih dovoljenj 14 dni od uveljavitve zakona, kakor tudi drugačen postopek spremembe okoljevarstvenih dovoljenj, kot je to za spremembe okoljevarstvenih dovoljenj predpisano v 78. členu Zakona o varstvu okolja. Sprememba okoljevarstvenih dovoljenj je potrebna zaradi uskladitve okoljevarstvenih dovoljenj s predlaganim zakonom, zaradi česar je, ker v ta namen ni potrebno ugotavljanje dejstev, predpisan skrajšan ugotovitveni postopek. Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja pa zaradi nujnosti ne zadrži izvršitve.

K 13. členu

V 13. členu predlaganega zakona je določeno, da se ustavijo postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč, do uveljavitve tega zakona začela, ne pa tudi končala, inšpekcija. Ustavitev postopkov se nanaša le na tiste postopke, ki so bili začeti zaradi skladiščenja, oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč in ne na vse postopke zoper omenjene osebe. Hkrati je v zvezi z odpadnimi nagrobnimi svečami upoštevano dejstvo, da bo do intervencijskega ukrepanja države prišlo le pri nekaterih izvajalcih javne službe oziroma upravljavcih pokopališč. Zato je v predlogu določeno, da se inšpekcijski postopki ustavijo zgolj za tiste lokacije, za katere je izvajalec javne službe ali upravljavec pokopališča sploh sporočil (poslal obvestilo), da so presežene kapacitete skladiščenja in na katerih bodo količine predhodno in začasno skladiščenih odpadnih nagrobnih sveč presežene tudi v sedmih dneh po tem, ko bodo vsi relevantni deležniki prejeli to obvestilo.

K 14. členu

V 14. členu predlagani zakon razveljavlja določila Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/18), uvedena zaradi nakopičene komunalne odpadne embalaže pri nekaterih izvajalcih javne službe, ki so tem pod določenimi pogoji omogočala interventno ukrepanje na način, da so lahko sami izbrali izvajalca obdelave odpadkov, kateremu so oziroma bodo oddali komunalno odpadno embalažo, ki se je nakopičila do te mere, da so bile njegove kapacitete predhodnega skladiščenja oziroma skladiščenja ob uveljavitvi omenjene uredbe presežene. Tako kot do uveljavitve omenjene uredbe, tudi po uveljavitvi tega zakona izvajalci javne službe the odpadkov ne bodo več smeli oddajati neposredno izvajalcem obdelave (razveljavljen je šesti in sedmi odstavek 18. člena ter sedmi in osmi odstavek 39. člena omenjene uredbe). Vendar pa zakon v predlaganem drugem odstavku 14. člena upošteva, da nekateri že začeti postopki oddaje javnega naročila pri izvajalcih javne službe zaradi potencialne dolgotrajnosti postopkov še ne bodo vodili do končne izbire izvajalca obdelave in v ta namen za že začete postopke podaljšuje uporabo sicer razveljavljenih določil 18. in 39. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18). Prav tako se bodo po njihovi razveljavitvi še vedno uporabljala tudi določila 19. člena omenjene uredbe, ki se nanašajo na začasno kritje stroškov obdelave odpadkov s strani države in na postopke vračila plačanih stroškov obdelave od družb za ravnanje z odpadno embalažo.

K 15. členu

S 15. členom predlaganega zakona se jasneje ureja zakonska podlaga za obveznosti, ki se zaradi razširjene odgovornosti lahko naložijo osebam, ki se s podzakonskimi predpisi opredelijo kot proizvajalci izdelkov oziroma obveznosti združenj proizvajalcev izdelkov ali drugih gospodarskih družb, s katerim proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti. V ta namen se predlaga sprememba sedmega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18 – ZNOrg).

K 16. členu

V 16. členu predlaganega zakona je urejen *vacatio legis*, ki je zaradi interventne narave zakona naslednji dan po uveljavitvi zakona.